

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 5 Ιουνίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναυλιών

Μίκα Χαρίτου - Φατούρου

Παναγιώτης Μπακατοής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Μαρία Δρούγου

Γιώργος Γράλιστας

Κώστας Γριμάλδης

Παύλος Καϊμάκης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΙΩΑΝΝΑ ΧΑΡΑΤΣΑΡΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ

ΑΘΗΝΑ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1948. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με τον Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

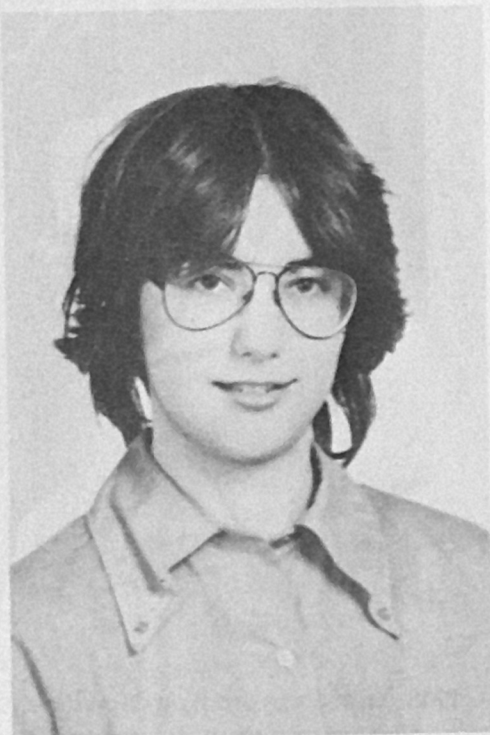
Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans-Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και ορχήστρες στο εξωτερικό (Ιταλία, Γερμανία κλπ.).

Σαν συνθέτης συνεργάστηκε πολλές φορές με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και έργα του έχουν παιχτεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ο Άλκης Μπαλτάς από το 1983 είναι Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

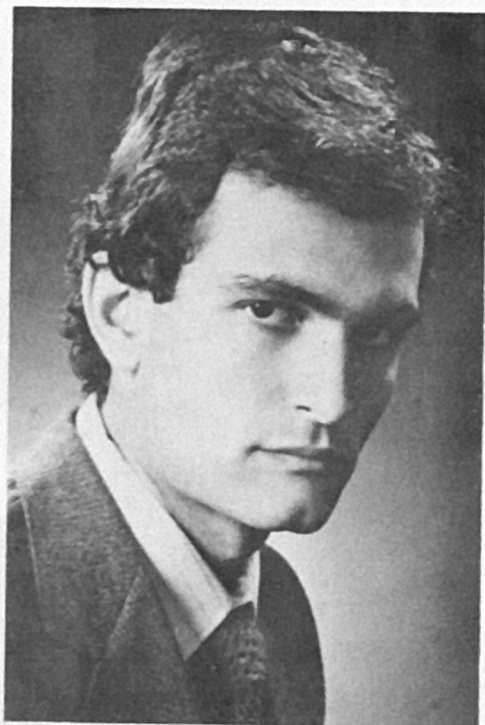
ΙΩΑΝΝΑ ΧΑΡΑΤΣΑΡΗ

Γεννήθηκε στη Φιλαδέλφεια των Ηνωμένων Πολιτειών.

Αποφοίτησε από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης τον Ιανουάριο του 1980 με άριστα παμψηφεί από την τάξη πιάνου της Νόρας Λουκίδου.

Από τότε συνέχισε τις σπουδές της στην École Normale στο Παρίσι —με υποτροφία της σχολής— από όπου και πήρε το Diplôme de virtuosité με άριστα παμψηφεί και διάκριση. Από το 1980, τελειοποιεί τη μουσική της ερμηνεία με καθηγητή τον Pierre Sancan. Τον Ιανουάριο του 1985 κέρδισε το πρώτο βραβείο παμψηφεί στο διαγωνισμό πιάνου Madeleine de Valmalette.

Τις πρώτες της εμφανίσεις έκανε στο Παρίσι και σε άλλες πόλεις της Γαλλίας.

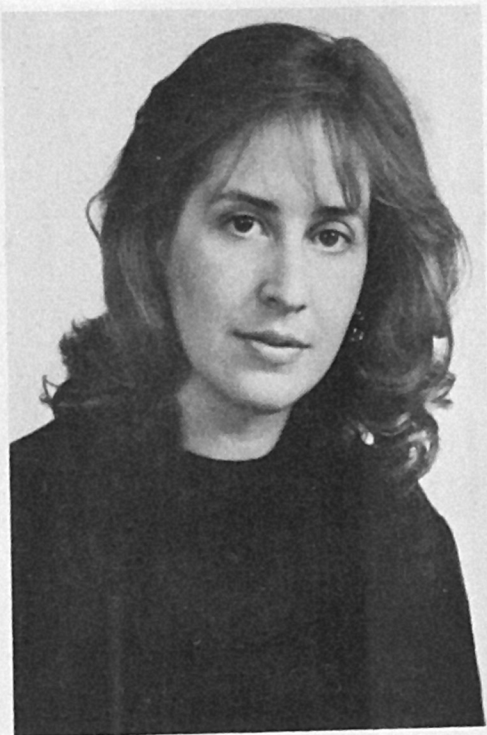

ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ

Ο Γιώργος Θέμελης γεννήθηκε στο Μόναχο το 1965. Άρχισε πιάνο σε ηλικία 7 χρονών στην τάξη της Νόρας Λουκίδου, στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Παράλληλα σπούδασε στο Κ.Ω.Θ. ανώτερα θεωρητικά με τους Άλκη Μπαλτά (αρμονία) και Κώστα Νικήτα (αντίστιξη και φούγκα).

Τον Ιούνιο του 1985 πήρε δίπλωμα πιάνου με άριστα παμψηφεί, καθώς και τα πτυχία αρμονίας (1982) και αντίστιξης (1983), επίσης με άριστα.

Από τον Οκτώβριο του 1985 σπουδάζει Μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου και συνεχίζει τη μελέτη του στο πιάνο.

ΑΘΗΝΑ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στη Λαμία. Άρχισε πιάνο στο Δημοτικό Ωδείο Λαμίας στην τάξη της κ. Ι. Ξενάκη.

Την ανωτέρα σχολή πιάνου συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, στην τάξη της κ. Ι. Σημηριώτη, απ' όπου και αποφοίτησε με άριστα παμψηφεί.

Μελέτησε με τον Roberto Szidon και παρακολούθησε σεμινάριο της J. Mounier στην Ακαδημία Salzburg.

Έχει παίξει στη διεθνή εβδομάδα νέων καλλιτεχνών, και έχει δώσει ρεσιτάλ.

Είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

W.A. MOZART:
(1756-1791)

Κοντσέρτο αρ. 20, σε ρε ελ., Κ.Υ. 466,
για πιάνο και ορχήστρα

Allegro
Romance
Rondo-Allegro assai

Πιάνο: ΙΩΑΝΝΑ ΧΑΡΑΤΣΑΡΗ

E. GRIEG:
(1843-1907)

Κοντσέρτο σε λα ελάσσονα,
για πιάνο και ορχήστρα, έργο 16.

Allegro molto moderato
Adagio
Allegro moderato molto e marcato-Presto

Πιάνο: ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

G. GERSHWIN:
(1898-1937)

Κοντσέρτο σε φα,
για πιάνο και ορχήστρα.

Allegro, Adagio
Andante con moto
Allegro agitato

Πιάνο: ΑΘΗΝΑ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ

WOLFGANG AMADEUS MOZART

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΑΡ. 20, Κ.Υ. 466, ΣΕ ΡΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ,
ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Το κοντσέρτο αυτό μαζί με εκείνο της «Στέφews» είναι από τα πιο δημοφιλή έργα του Μότσαρτ. Σαν κοντσέρτο παρουσιάζει την πιο ώριμη μορφή του είδους, που ο μεγάλος συνθέτης θεμελίωσε κατά τρόπο υποδειγματικό. Μετά τις προσπάθειες του Φιλίππου-Εμμανουήλ Μπαχ, γιου του μεγάλου Μπαχ, και του Χάυντν, το κοντσέρτο, σαν μουσική φόρμα, παίρνει την οριστική κλασική του μορφή, χάρη στον Μότσαρτ, που καλλιέργησε το είδος με ιδιαίτερη στοργή, γράφοντας κοντσέρτα για κάθε όργανο (βιολί, πιάνο, φλάουτο, κλαρίνο, κόρνο κλπ.), εκτός από το βιολοντσέλο, και χαρίζοντας με το απaráμιλλο ύφος του μοναδικά αριστουργήματα.

Το κοντσέρτο σε ρε ελάσσονα, αρ. 446 στο γενικό κατάλογο Kochel, γράφτηκε στη Βιέννη στα 1785. Ως προς το ύφος, ξεπερνάει το στάδιο της αριστοκρατικής καλλιέργειας εισάγοντας συναισθηματικά στοιχεία και εφάπτεται, χωρίς να χάνει τίποτε από την κλασική γλαφυρότητά του, της ρομαντικής σχολής.

Η θέση της ορχήστρας είναι τόσο σημαντική, ώστε ορχήστρα και πιάνο συνεργάζονται ισότιμα στη σύνθεση του συμφωνικού λόγου. Κάποτε το μέρος του πιάνου υποχωρεί μπρος στο ορχηστρικό.

Η πρώτη κίνηση αρχίζει με μια μακρά έκθεση από την ορχήστρα, σύμφωνα με το σχέδιο που καθιέρωσε ο Μότσαρτ. Κατόπιν εμφανίζεται το πιάνο με το δεύτερο θέμα στον αρχικό τόνο της ρε ελάσσονας. Η ορχήστρα επαναφέρει το πρώτο θέμα, ενώ το σόλο συνοδεύει στην αρχή για να πάρει κατόπι την πρωτοβουλία. Η συμφωνική ανάπτυξη γίνεται με συνεχή εναλλαγή του ενδιαφέροντος από το σόλο στην ορχήστρα, έτσι που το πρώτο μέρος μετατρέπεται πραγματικά σε μια κίνηση.

Η δεύτερη κίνηση, μετά τη δραματική και ταραγμένη ατμόσφαιρα της πρώτης, μας οδηγεί σε μια θεία γαλήνη, γεμάτη φως και θερμότητα αισθήματος. Η μελωδία της Ρομάντζας λικνίζεται ανάλαφρα γύρω από μια αέρινη αδιόρατη βάση. Η κομψότητα της γραμμής, η αβρότητα των φράσεων, η συγκρατημένη, αλλά ζεστή πνοή του μέλους, η απλή αλλά σοφή αρμονική σύσταση συνθέτουν όλα μαζί μια σελίδα ασύλληπτης ομορφιάς.

Το τελευταίο μέρος μας γυρίζει από την ατμόσφαιρα του ρεμβασμού και του ονειροπολήματος στη σφριγηλή συμφωνική κίνηση. Κι εδώ, όπως και στην πρώτη κίνηση, χειμαρρώδης είναι ο συμφωνικός διάλογος, ανάμεσα στο σόλο και την ορχήστρα. Ωραιότατο είναι ένα δεύτερο μελωδικό στοιχείο, που πρωτοεμφανίζεται στον τόνο της φα μείζονας και αφού περάσει από τη φα ελάσσονα καταλήγει στη ρε μείζονα στα ξύλινα πνευστά, δημιουργώντας στο τέλος μιαν ατμόσφαιρα τρυφερή και χαρούμενη.

Σόλων Μιχαηλίδης

EDUARD GRIEG

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΣΕ ΛΑ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓ. 16, ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ο Γκρηγκ έγραψε ένα μονάχα κοντσέρτο. Το έργο γράφτηκε στα 1868 στη Δανία, και στην Κοπεγχάγη δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση τον επόμενο χρόνο, με σολίστ τον ίδιο το συνθέτη, που ήταν εξάίρετος πιανίστας. Η τέλεια γνώση του οργάνου οδήγησε το συνθέτη να γράψει ένα από τα πιο σημαντικά, τα πιο ωραία, τα πιο «πιανιστικά» κοντσέρτα.

Το μέρος του πιάνου πραγματικά είναι καθ' όλη τη γραμμή μέσα στην πλούσια παράδοση των μεγάλων δασκάλων του πιάνου, του Σοπέν και ιδιαίτερα του Σούμαν. Η ορχήστρα, μολονότι δεν έχει ισοτιμία με το πιάνο, που είναι ο πρωταγωνιστής του έργου, έχει ωστόσο αξιόλογο ρόλο. Ορισμένα μέρη της όπως το έξοχο *Adagio*, χαρίζουν μερικές από τις ωραιότερες στιγμές του κοντσέρτου.

Το έργο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν ένα αριστούργημα της ρομαντικής σχολής. Διαπνέεται από άκρη σε άκρη από το γνησιότερο ρομαντικό πνεύμα. Θερμότητα αισθήματος, τρυφερότητα, ποιητική ενατένιση, αβρότητα εναλλάσσονται με ηρωικό τόνο, με χειμαρρώδεις διαχύσεις, με λαμπερές ρητορικές εκφράσεις.

Η φόρμα του έργου είναι ελεύθερη, μάλλον ραψωδιακή. Η μουσική όμως έχει ανυπέρβλητη ομορφιά, γι' αυτό και δίκαια το κοντσέρτο αυτό είναι ένα από τα δημοφιλέστερα της πιανιστικής φιλολογίας.

Σόλων Μιχαηλίδης

GEORGE GERSHWIN

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΣΕ ΦΑ, ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Μετά την μεγάλη επιτυχία που είχε η «Γαλάζια Ραψωδία» (1924) ο διευθυντής της Συμφωνικής Εταιρείας της Νέας Υόρκης Walter Damrosch ανέθεσε στον Γκέρσουιν τη σύνθεση ενός κοντσέρτου για πιάνο και ορχήστρα. Το έργο παίχτηκε για πρώτη φορά στο Carnegie Hall στις 3 Δεκεμβρίου 1925 από τη συμφωνική ορχήστρα της Νέας Υόρκης με διευθυντή τον Walter Damrosch και σολίστ τον ίδιο το συνθέτη.

Από νωρίς ο Γκέρσουιν ενδιαφέρθηκε για τα «songs» και τη μουσική των νέγρων, την τζαζ, καθώς και για τον αυτοσχεδιασμό στο πιάνο. Αργότερα γράφει «συμφωνική τζαζ» που έγινε μόδα μετά το 1920· ήταν ένα είδος σύνδεσης της ψυχαγωγικής μουσικής της εποχής του με την μουσική της τζαζ, και παιζότανε από μεγάλες ορχήστρες (σε αντίθεση με τις μικρές μπάντες της τζαζ).

Ιδιαίτερα στο κοντσέρτο του για πιάνο και ορχήστρα ο Γκέρσουιν κατάφερε να συνδέσει την κλασική μορφή του κοντσέρτου με την τζαζ. Έτσι το έργο γίνεται ιδιαίτερα ελκυστικό με τους ζωντανούς χορευτικούς ρυθμούς του που συνδυάζονται με τις γεμάτες έμφαση αλλά και δύναμη μελωδικές ιδέες. Η φόρμα του κοντσέρτου βέβαια δεν είναι η συνηθισμένη αυστηρή φόρμα της σονάτας. Χρησιμοποιώντας στο τρίτο μέρος πάλι τις μελωδίες του πρώτου και του δεύτερου μέρους, και προς το τέλος το αρχικό μοτίβο του τυμπάνου, δημιουργεί μία θεματική σχέση ανάμεσα στις τρεις κινήσεις του κοντσέρτου, και δίνει έτσι μια ενότητα στη σύνθεση.

Το κέντρο του κοντσέρτου το αποτελεί ένα πολύ ήρεμο, τρυφερό και ελαφρά μυστηριώδες μέρος στο οποίο βασικό ρόλο παίζουν τα πνευστά στο σύνολό τους αλλά και σολιστικά —ιδιαίτερα η πολύ εκφραστική τρομπέτα με σουρντίνα—, παρουσιάζοντας έτσι με θαυμάσιο τρόπο την αντίθεση της «μικρής μπάντας» με τη μεγάλη ορχήστρα.

Η μεγάλη δεξιότητα του συνθέτη φαίνεται ακριβώς σ' αυτή του τη δυνατότητα να συνδυάσει τους παραδοσιακούς κανόνες ή φόρμες με τη ζωντανή μουσική της εποχής του, ακόμη κι αν αυτή έχει μία τελείως διαφορετική προέλευση.

Evelin Voigtmann

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 19 Ιουνίου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

«Συναυλία για τη λήξη των μαθημάτων του πανεπιστημιακού έτους».

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Σολίστ: ΝΙΝΑ ΠΑΤΡΙΚΙΔΟΥ (βιολί)

ΜΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ (βιολί)

ΑΝΤΑΜ ΜΠΑΤΚΟ (όμποε)

Πρόγραμμα: I. STRAVINSKY: Σουίτα αρ. 1, για μικρή ορχήστρα

W. A. MOZART: Κοντσέρτο αρ. 5, για βιολί και ορχήστρα
σε λα μείζονα, Κ.Υ. 219

J. S. BACH: Κοντσέρτο για βιολί, όμποε και ορχήστρα εγχόρ-
δων σε ρε ελάσσονα.

J. HAYDN: Συμφωνία αρ. 94, σε σολ μείζονα, «της έκπλη-
ξης».

Συναυλίες σε πόλεις της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΚΑΒΑΛΑ: Σάββατο 14 Ιουνίου 1986

ΣΕΡΡΕΣ: Σάββατο 21 Ιουνίου 1986

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ: Παρασκευή 27 Ιουνίου 1986

ΚΟΜΟΤΗΝΗ: Σάββατο 28 Ιουνίου 1986

ΞΑΝΘΗ: Κυριακή 29 Ιουνίου 1986

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ με έργα: BACH, MOZART, HAYDN,
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ, ΣΚΑΛΚΩΤΑ κ.ά

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει
το πρόγραμμα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

A' ΒΙΟΛΙΑ

Κουνσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Κων/νος Βάμβας
Νταν Ουγκουρεάνου
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικα
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Ντάρια Κάτσιου
Ευάγγελος Θεοφάνους
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης

B' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Μίκης Μιχαηλίδης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Ανδρέας Λάριος
Παρασκευή Μπακατοή
Σουλτάνα Άλτη
Μίμης Τοπταΐδης

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλικά
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτζ
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Κωνσταντία Κουλουκούρη
Ανθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζιβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ιωάννης Ευαγγέλου
Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσας

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Φραγκοπούλου
Δημήτριος Κισλάς

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Σπυρίδων Βλαχάκης
Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Αναστάσιος Στεφανίδης
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Βασίλειος Φιαμέγκος
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσας

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ — ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Κων/νος Νικήτας
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Στυλιανός Φωτάκης

ΑΡΠΑ

Βανέσα Πλούμη

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ.: 285-108 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

Φωτοστοιχειοθεσία—εκτύπωση—βιβλιοδεσία: «Παρατηρητής» Ανώνυμη Εταιρεία εκδόσεων, Αλ. Σταύρου 15, τηλ. 927.685, 938.427, Θεσσαλονίκη

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης